

Tadeusz Oćwieja ur. 05.07.1912 r. w Skołoszowie, syn Adama i Anny z domu Fikus. Wychowywał się wraz z dwiema siostrami: Marią Ciż (1898-1985) oraz Stanisławą (1905-1986 – wieloletnią, zasłużoną nauczycielką). Tadeusz Oćwieja ukończył studia prawnicze w Krakowie.

We wrześniu 1939 r. został powołany do Wojska: - Garnizon Jarosław - jako podporucznik rezerwy. Na przełomie września i października 1939 r. brał udział w walkach o Lwów, następnie jego oddział został wycofany do Bereźnicy koło Tarnopola, gdzie czekał na dalsze rozkazy. W kartce wysłanej do mamy i siostry Marii Ciż z 02.X.1939 r. napisał: „Czekamy na to co Bóg da”.

Końcem X 1939 r. podporucznik Oćwieja wraz z tysiącami polskich oficerów dostał się do rosyjskiej niewoli-obóz w Charkowie. Ostatnią wiadomość do najbliższych wysłał 8 marca 1940 roku. W kwietniu 1940 roku wraz z innymi polskimi oficerami został zamordowany - rozstrzelany przez NKWD w Charkowie.

Dąb pamięci, poświęcony podporucznikowi Tadeuszowi Oćwieji został posadzony 21.05. 2010r. na terenie Obiektu Sakralno –Rekreacyjnego przy Kościele i szkole w Skołoszowie. Opiekę nad dębem sprawują uczniowie Zespołu Szkół w Skołoszowie.